

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
92/C 156/01	Ecu	1
92/C 156/02	Referencenumre for anmeldelsen af udførsel af visse farlige kemikalier	2
	<i>II Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
92/C 156/03	Forslag til Rådets direktiv om retlig beskyttelse af databaser	4
92/C 156/04	Forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål	11
92/C 156/05	Forslag til Rådets direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg	14
	<i>III Oplysninger</i>	
	Kommissionen	
92/C 156/06	Resultater af licitationer (Fællesskabets fødevarehjælp)	20

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU ⁽¹⁾

22. juni 1992

(92/C 156/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	42,2214	US-dollars	1,30514
Danske kroner	7,89874	Canadiske dollars	1,56252
Tyske mark	2,05169	Yen	165,975
Græske drakmer	249,544	Schweizerfrancs	1,85122
Spanske pesetas	128,961	Norske kroner	8,02338
Franske francs	6,90683	Svenske kroner	7,40800
Irske pund	0,767371	Finske mark	5,58863
Italienske lire	1550,51	Østrigske schilling	14,4414
Nederlandske gylde	2,31141	Islandske kroner	74,3149
Portugisiske escudos	170,256	Australske dollars	1,74089
Pund sterling	0,701879	Newzealandske dollars	2,39169

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Referencenumre for anmeldelsen af udførsel af visse farlige kemikalier

(92/C 156/02)

Følgende offentliggøres i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1734/88 ⁽¹⁾.

Med nævnte forordning indførtes en anmeldelsesprocedure for udførsel af kemikalier, som er forbudt eller underkastet strenge restriktioner i Fællesskabet. Dette kræver, at den første udførsel af et sådant kemikalie ledsages af en anmeldelse, at hver anmeldelse tildeles et referencenummer, og at enhver efterfølgende eksport af kemikalien fra Fællesskabet til samme tredjeland ledsages af en henvisning til dette nummer.

I artikel 4 i forordningen specificeres det, at Kommissionen regelmæssigt offentliggør en liste over disse referencenumre i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med angivelse af det pågældende kemikalie og det tredjeland, der er bestemmelseslandet.

Nedenfor er anført liste med de tildelte referencenumre over kemikalier, som er forbudte eller underkastet strenge restriktioner og som er blevet eksporteret indtil 31. marts 1992:

Særlige kemikalier

Navn på kemikalien	Bestemmelsesland	Eksportreferencenummer
aldrin	Malaysia	EC/206-215-8/rev.2/MY
heptachlor	Senegal	EC/200-962-3/SN
dikviksølvdichlorid	Pakistan	EC/233-307-5/rev.1/PK
kviksølvmonoxid	Hongkong Libanon Polen Syrien USA	EC/244-654-7/rev.1/HK EC/244-654-7/rev.1/LB EC/244-654-7/rev.1/PO EC/244-654-7/rev.1/SY EC/244-654-7/rev.1/USA
Toxaphen	Israel	EC/232-283-3/rev.2/IL
<i>Navn på præparatet</i>		
CHLORDAN 30 % WP Bestanddel: chlordane	Fransk Polynesien	EC/200-349-0/PO2/PF
CHLORDAN 80 % EC Bestanddel: chlordane	Fransk Polynesien	EC/200-349-0/PO1/PF

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 22. 6. 1988, s. 2.

Alcoxyalkyl- og arylkviksølvforbindelser

Navn på kemikaliet	Bestemmelsesland	Eksportreferencenummer
diphenyl[μ -[(tetrapropenyl)succinato (2-)-0:0]] dikviksølv	Chile	EC/248-355-2/CL
merbromin	Canada Libanon USA	EC/204-933-6/CA EC/204-933-6/LB EC/204-933-6/USA
phenylkviksølvacetat	Argentina Australien Sydafrika Uruguay	EC/200-532-5/rev.1/AR EC/200-532-5/rev.1/AU EC/200-532-5/rev.1/ZA EC/200-532-5/rev.1/UY
phenylkviksølvchlorid	Australien	EC/202-865-1/rev.1/AU
<i>Navn på præparatet</i>		
SUPER AD IT; (321 EXTRA) Bestanddel: diphenyl[μ -[(tetrapropenyl)succinato (2-)-0:0]]dikviksølv	Indonesien Kuwait Libanon Libyen New Zealand Polen Saudi-Arabien Singapore Thailand Trinidad og Tobago	EC/248-355-2/PO1/ID EC/248-355-2/PO1/KW EC/248-355-2/PO1/LB EC/248-355-2/PO1/LY EC/248-355-2/PO1/NZ EC/248-355-2/PO1/PL EC/248-355-2/PO1/SA EC/248-355-2/PO1/SG EC/248-355-2/PO1/TH EC/248-355-2/PO1/TT

Uorganiske kviksølvforbindelser

Navn på kemikaliet	Bestemmelsesland	Eksportreferencenummer
aminokviksølvchlorid	Chile Libanon Pakistan	EC/233-335-8/rev.2/CL EC/233-335-8/rev.2/LB EC/233-335-8/rev.2/PK
kviksølvdichlorid	Guatemala Japan Libanon Marokko Paraguay Peru USA Zaire	EC/231-299-8/rev.1/GT EC/231-299-8/rev.1/JP EC/231-299-8/rev.1/LB EC/231-299-8/rev.1/MA EC/231-299-8/rev.1/PY EC/231-299-8/rev.1/PE EC/231-299-8/rev.1/USA EC/231-299-8/rev.1/ZR
kviksølvdiiodid	Den Dominikanske Republik	EC/231-873-8/rev.1/DO
kviksølvmonoxid	USA	EC/233-152-3/rev.1/USA
kviksølvsvulfid, naturligt	USA	EC/215-696-3/rev.1/USA

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om retlig beskyttelse af databaser

(92/C 156/03)

KOM(92) 24 endelig udg. — SYN 393

(Forelagt af Kommissionen den 15. april 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, 66 og 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Databaser er ikke for øjeblikket klart beskyttet i samtlige medlemsstater i henhold til den eksisterende lovgivning, og en sådan beskyttelse er — i de tilfælde hvor den eksisterer — af forskellig beskaffenhed.
2. Sådanne forskelle i den retlige beskyttelse, der gælder i henhold til medlemsstaternes lovgivning, har direkte og negative indvirkninger på etableringen og gennemførelsen af det indre marked for så vidt angår databaser, herunder navnlig på enkeltpersoners og selskabers adgang til at stille online databaseprodukter og -tjenester til rådighed på ensartede vilkår inden for hele Fællesskabet; sådanne forskelle kan blive endnu mere udtalte, efterhånden som medlemsstaterne indfører ny lovgivning på dette område, som antager en stedse mere international karakter.
3. Eksisterende forskelle, der har en fordrejende virkning på etableringen og gennemførelsen af det indre marked, må fjernes, og nye forhindres i at opstå,

medens forskelle der ikke for øjeblikket indvirker negativt på etableringen og gennemførelsen af det indre marked eller udviklingen af et informationsmarked inden for Fællesskabet ikke behøver at blive behandlet i dette direktiv.

4. Ophavsretlig beskyttelse af databaser eksisterer i forskellig udformning i en række medlemsstater i henhold til enten lovgivning eller retspraksis, og sådanne ikke-harmoniserede immaterialrettigheder, der ifølge deres natur er af territorial karakter, kan virke som en hindring for den fri udveksling af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet, såfremt forskelle med hensyn til beskyttelsens rækkevidde, vilkårene, undtagelser eller beskyttelsestiden vedbliver med at bestå mellem medlemsstaternes lovgivninger.
5. Selv om ophavsret må anses for en velegnet form for eneret med henblik på en retlig beskyttelse af databaser og navnlig et velegnet middel til at sikre databasefrembringeren vederlag, er det ikke desto mindre nødvendigt, at der — ud over den ophavsretlige beskyttelse og så længe der endnu ikke er foretaget en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning eller findes nogen retspraksis vedrørende illoyal konkurrence — træffes andre foranstaltninger med henblik på at forhindre uautoriseret udtræk og genbrug af indholdet af en database.
6. Udviklingen af en database kræver investering af betydelige ressourcer af menneskelig, teknisk og finansiell art, medens sådanne databaser kan kopieres for en brøkdelen af de udgifter, der er nødvendige for at udvikle dem selvstændigt.
7. Uautoriseret indtrængning i en database og fjernelse af dens indhold er handlinger, der kan få særdeles alvorlige konsekvenser af såvel økonomisk som teknisk art.
8. Databaser er et vitalt redskab med henblik på udvikling af et informationsmarked inden for Fælles-

skabet; dette redskab kan bruges inden for en lang række andre aktiviteter.

9. Den eksponentielle vækst — det være sig såvel inden for Fællesskabet som på verdenplan — i den informationsmængde, der skabes og behandles årligt inden for samtlige sektorer af handel og industri, kræver, at samtlige medlemsstater investerer i avancerede informationsstyringssystemer.
10. En hertil svarende høj vækstrate i udgivelse af litterære, kunstneriske, musikalske og andre værker nødvendiggør skabelsen af moderne arkiveringsteknik, bibliografisk teknik og konsultationsteknik, således at de mest omfattende samlinger af Fællesskabets arv kan gøres tilgængelige for forbrugerne.
11. Der er for øjeblikket en betydelig mangel på balance i investeringsniveauet for databaseproduktion både mellem medlemsstaterne som sådanne og mellem Fællesskabet og verdens største databaseproducerende lande.
12. Sådanne investeringer i moderne informationslagrings- og informationssøgningssystemer vil ikke finde sted inden for Fællesskabet, medmindre der indføres en sikker og ensartet retlig ordning til beskyttelse af databasefrembringeres rettigheder og til bekæmpelse af piratvirksomhed og illoyal konkurrence.
13. Dette direktiv beskytter samlinger — undertiden kaldet kompilationer — af værker og andet materiale, der sammenstilles, lagres og konsulteres ved brug af udstyr, der omfatter elektroniske, elektromagnetiske eller optoelektroniske processer eller analoge processer.
14. Kriteriet for, om sådanne samlinger skal kunne beskyttes ophavsretligt, bør være, om ophavsmanden ved udvælgelsen eller sammenstillingen af databasens indhold har frembragt et værk af intellektuel art.
15. Kun det for intellektuelle frembringelser gældende originalitetskrav bør finde anvendelse med henblik på at afgøre, om en database kan beskyttes ophavsretligt, dvs. med udelukkelse af bl.a. ethvert æstetisk eller kvalitativt kriterium.
16. Begrebet »database« bør forstås som omfattende samlinger af værker — hvad enten de er af litterær, kunstnerisk, musikalsk eller anden art — eller af anden form for materiale, såsom tekst, lyd, billede, tal, fakta, data eller kombinationer af sådanne.
17. Beskyttelsen af en database bør omfatte det elektroniske materiale, der er forudsætningen for, at det af databasefrembringeren udvalgte og sammenstillede indhold kan benyttes, såsom f.eks. det system, der er udarbejdet med henblik på at opnå adgang til information og præsentere informationen for brugeren i elektronisk eller ikke-elektronisk form, samt den indeksering og tesaurus, der benyttes til oprettelsen eller betjeningen af databasen.
18. Begrebet »database« skal ikke forstås som omfattende edb-programmer, der benyttes til oprettelsen eller betjeningen af en database, og som fortsat er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 91/250/EØF⁽¹⁾.
19. Direktivet skal kun finde anvendelse på samlinger, der er frembragt ved brug af elektronisk udstyr, men berører ikke den ophavsretlige beskyttelse, der tillægges samlinger i henhold til artikel 2, stk. 5, i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (som revideret ved Paris-akten af 1971), og den ophavsretlige beskyttelse som medlemsstaternes lovgivninger tillægger samlinger frembragt ved andre midler.
20. Værker, der er beskyttet ved ophavsret eller anden form for rettighed, og som indlægges i en database, forbliver omfattet af den eneret, der tilkommer værkets ophavsmand, og kan derfor ikke indlægges i eller reproducere fra databasen uden tilladelse fra den berørte ophavsmand eller den, hvortil hans rettigheder er overgået.
21. De rettigheder, der tilkommer ophavsmanden til sådanne værker indlagt i en database, berøres på ingen måde af en eventuel selvstændig ret til den originale udvælgelse eller sammenstilling af disse værker i en database.
22. Spørgsmålet om ejerskabet til og udøvelsen af de ideelle rettigheder, der tilkommer den fysiske person, der har frembragt databasen, bør reguleres efter de bestemmelser, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivninger i henhold til Bernerkonventionens bestemmelser, og falder derfor uden for dette direktivs anvendelsesområde.
23. Ophavsmandens enerettigheder bør omfatte ret til at bestemme, hvorledes og af hvem ophavsmandens værk kan udnyttes, herunder navnlig ret til at kontrollere i hvilket omfang ophavsmandens værk må gøres tilgængeligt for ikke-autoriserede personer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 122 af 17. 5. 1991, s. 42.

24. Når først rettighedshaveren har indvilget i at stille en kopi af databasen til rådighed for en bruger, enten som en online tjenesteydelse eller ved anden form for distribution, må denne lovlige bruger imidlertid kunne opnå adgang til og benytte databasen til de formål og på den måde, der er fastsat i aftalen med rettighedshaveren, selv om en sådan adgang og brug nødvendiggør udførelsen af handlinger, der ellers er underlagt begrænsninger.
25. Hvis brugeren og rettighedshaveren ikke har indgået nogen aftale vedrørende den brug, der må gøres af databasen, bør den lovlige bruger anses for at have ret til at udføre de handlinger, der er nødvendige for at få adgang til og benytte databasen, selv om disse handlinger er underkastet begrænsninger.
26. Hvad angår den lovlige brugers adgang til — inden for de i Bernerkonventionen fastsatte begrænsninger — at reproducere indholdet af databasen i enten elektronisk eller ikke-elektronisk form, bør reproduktionen af sådanne værker fra en database være underkastet samme begrænsninger og undtagelser som dem, der gælder for reproduktion af værker af samme art, der gøres tilgængeligt for offentligheden ved anden form for udnyttelse eller distribution.
27. Med den stadig større brug af digital optagelsesteknik udsættes databasefrembringeren for den risiko, at indholdet af hans database kan overføres og omstruktureres elektronisk uden hans tilladelse for at producere en database med identisk indhold uden nogen krænkelse af ophavsretten med hensyn til sammenstillingen af hans database.
28. Ud over den ophavsretlige beskyttelse af den originale udvælgelse eller sammenstilling af en databases indhold er formålet med nærværende direktiv at beskytte databasefrembringere mod uretmæssig tilegnelse af resultaterne af den investering af finansiell og faglig art, der er medgået til fremskaffelse og indsamling af data, idet det fastsættes, at visse handlinger, der udføres med hensyn til en databases indhold, er underkastet indskrænkninger, selv når sådant indhold ikke i sig selv er beskyttet ved ophavsret eller anden form for rettighed.
29. En sådan beskyttelse af en databases indhold må sikres ved en særlig rettighed, der giver en databasefrembringer mulighed for at forhindre uautoriseret udtræk og genbrug af indholdet af den pågældende database til kommercielle formål; denne særlige ret til (herefter benævnt »retten til at forhindre uhjemlet udtræk«) skal ikke på nogen måde anses som en udvidelse af den ophavsretlige beskyttelse til også at omfatte de blotte fakta eller data.
30. Indførelsen af en ret til at forhindre udtræk og genbrug til kommercielle formål af værker eller materiale fra en bestemt database bør ikke medføre, at der hermed også skabes en selvstændig ret til værkerne eller materialet som sådant.
31. Af hensyn til konkurrencen mellem leverandører af informationsprodukter og -tjenester bør frembringeren af en database, der er blevet gjort til genstand for kommerciel distribution, og som er den eneste mulige kilde til et bestemt værk eller materiale, stille det pågældende værk eller materiale til rådighed ved licens, der giver andre ret til udnyttelse, forudsat at de værker eller det materiale, for hvilke der således gives licens, udnyttes til selvstændig skaben af nye værker, og forudsat at tidligere rettigheder eller forpligtelser med hensyn til nævnte værker eller materiale ikke herved krænktes.
32. Licenser af den førnævnte art bør tildeles på rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, der fastsættes ved aftale med rettighedshaveren.
33. Anmodning om sådanne licenser bør ikke være begrundet i kommerciel hensigtsmæssighed, såsom tidsmæssige, arbejdsmæssige eller finansielle besparelser.
34. For det tilfælde, at licens nægtes eller parterne ikke kan nå til enighed om licensvilkårene, bør der i medlemsstaterne findes en voldsgiftsordning.
35. Licens kan ikke nægtes for så vidt angår udtræk og genbrug af værker eller materiale fra en offentligt tilgængelig database, der er oprettet af et offentligt organ, når sådanne handlinger hverken krænker medlemsstaternes eller Fællesskabets lovgivning eller internationale forpligtelser vedrørende f.eks. beskyttelse af personoplysninger, privatlivets fred, sikkerhed eller fortrolighed.
36. Formålet med dette direktiv, der er at skabe et passende og ensartet beskyttelsesniveau for databaser som middel til at sikre databasefrembringerens vederlag, er forskelligt fra de mål, der forfølges med forslaget til Rådets direktiv om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personop-

lysninger ⁽¹⁾, hvor formålet er at sikre fri udveksling af personoplysninger på grundlag af harmoniserede regler til beskyttelse af grundlæggende rettigheder, herunder navnlig retten til privatlivets fred, der er anerkendt i artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; bestemmelserne i dette direktiv berører ikke lovgivning om databeskyttelse.

37. Uanset retten til at forbyde uautoriseret udtræk fra en database bør den lovlige bruger stadig have mulighed for — til kommercielt og privat formål — at citere fra eller på anden måde bruge indholdet af den database, han har tilladelse til at benytte, forudsat at denne undtagelse underkastes snævre begrænsninger og ikke udnyttes på en måde, der vil kunne komme i konflikt med ophavsmandens normale udnyttelse af sit værk, eller som i urimeligt omfang ville skade hans legitime interesser.
38. Retten til at forhindre uhjemlet udtræk fra en database kan kun udvides til at omfatte databaser, hvis ophavsmænd eller frembringere er statsborgere eller sædvanligvis bosiddende i tredjelande, og databaser produceret af selskaber eller firmaer, der ikke er etableret i en af medlemsstaterne i Traktatens forstand, dersom de pågældende tredjelande yder en tilsvarende beskyttelse af databaser, der er produceret af statsborgere i medlemsstaterne eller sædvanligvis bosiddende inden for Fællesskabet.
39. Ud over de retsmidler, der i henhold til medlemsstaternes lovgivninger kan bringes i anvendelse i tilfælde af krænkelse af ophavsret eller anden rettighed, bør medlemsstaterne sikre passende retsmidler med henblik på at imødegå uautoriseret udtræk fra en database.
40. Ud over den ved nærværende direktiv tillagte ophavsretlige beskyttelse af databaser samt beskyttelsen af disses indhold mod uautoriseret udtræk bør de i medlemsstaternes love gældende retsfor skrifter vedrørende levering af databaseprodukter og -tjenester fortsat finde anvendelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. »database«: en samling af værker eller materiale, der sammenstilles, lagres og konsulteres ved brug af elek-

tronisk udstyr, samt det elektroniske materiale, der er nødvendigt til betjening af databasen, såsom dens tesaurus, indeks og system til søgning og præsentation af oplysninger; begrebet database omfatter ikke edb-programmer, der benyttes til oprettelse eller betjening af databasen.

2. »ret til at forhindre uhjemlet udtræk«: datafrembringerens ret til at forhindre handlinger, hvorved materialet fra databasen udtrækkes og genbruges til kommercielt formål.
3. »en uvæsentlig del«: sådanne dele af en database, hvis reproduktion — vurderet kvantitativt og kvalitativt i relation til den database, fra hvilken de kopieres — kan anses for ikke at skade datafrembringerens eneret til at udnytte databasen.
4. »uvæsentlige ændringer«: sådanne tilføjelser, slettelser eller modifikationer med hensyn til udvælgelsen eller sammenstillingen af en databases indhold, som er nødvendige for, at databasen fortsat kan fungere på den af datafrembringeren tilsigtede måde.

Artikel 2

Beskyttelsens genstand: Ophavsret samt ret til at forhindre uhjemlet udtræk fra en database

1. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser beskytte databaser ophavsretligt som samlinger, jf. artikel 2, stk. 5, i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (som revideret ved Paris-akten af 1971).
2. Den i artikel 1, nr. 1, anførte definition på en database berører ikke den ophavsretlige beskyttelse af samlinger af værker eller materiale, der sammenstilles, lagres eller konsulteres ved brug af ikke-elektronisk udstyr, hvorfor sådanne samlinger fortsat beskyttes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, i Bernerkonventionen.
3. En database skal beskyttes ophavsretligt, hvis den er original i den forstand, at der er tale om en samling af værker eller materiale, der på grund af udvælgelsen eller sammenstillingen heraf udgør ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse. Der må ikke anvendes andre kriterier ved fastlæggelsen af, om en database er berettiget til denne beskyttelse.
4. Den ved nærværende direktiv indførte ophavsretlige beskyttelse af en database omfatter ikke de værker eller det materiale, der er indeholdt i databasen, hvad enten de pågældende værker eller det pågældende materiale i sig selv er ophavsretligt beskyttet; beskyttelsen af en database berører ikke eventuelle rettigheder til selve de værker eller det materiale, der er indlagt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 277 af 5. 11. 1990, s. 3.

5. Medlemsstaterne skal sikre en databasefrembringer ret til at forbyde uautoriseret udtræk og genbrug af databasens indhold — det være sig i sin helhed eller væsentlige dele heraf — til kommercielle formål. Retten til at forbyde uautoriseret udtræk af materiale fra en database gælder, uanset om den pågældende database er berettiget til ophavsretlig beskyttelse. Retten til at forbyde uautoriseret udtræk finder ikke anvendelse på en databases indhold, når dette består af værker, der allerede er beskyttet ved ophavsret eller en beslægtet rettighed.

Artikel 3

Ophavsmanden

1. Som ophavsmand til en database anses den fysiske person eller gruppe af fysiske personer, der har frembragt databasen, eller, hvis medlemsstatens lovgivning tillader det, den juridiske person, der i henhold til denne lovgivning anerkendes som rettighedshaver.

2. Dersom kollektive værker anerkendes i en medlemsstats lovgivning, skal den person, der i henhold til vedkommende lovgivning anses for at have frembragt databasen, betragtes som ophavsmand til denne.

3. Er en database frembragt af flere fysiske personer i fællesskab, tilkommer enerettighederne disse personer i fællesskab.

4. Er en database frembragt af en arbejdstager under udførelsen af dennes arbejde eller efter arbejdsgiverens anvisninger, er arbejdsgiveren eneberettiget til at udøve alle de økonomiske rettigheder, der er knyttet til den således frembragte database, medmindre andet fastsættes ved aftale.

Artikel 4

Indlægning af værker eller materiale i en database

1. Når der i en database indlægges bibliografisk materiale eller korte uddrag, citater eller resuméer, som ikke gør det ud for selve de originale værker, er det ikke nødvendigt med en tilladelse fra rettighedshaveren til disse værker.

2. Indlæggelse i en database af andre værker eller andet materiale kan kun ske under overholdelse af en eventuel ophavsret eller anden rettighed eller forpligtelse vedrørende de pågældende værker eller det pågældende materiale.

Artikel 5

Ophavsretlige enerettigheder

Ophavsmanden har med hensyn til:

— udvalget eller sammenstillingen af en databases indhold og

— det i artikel 1, nr. 1, nævnte elektroniske materiale, der benyttes til oprettelse eller betjening af databasen

eneret, jf. artikel 2, stk. 1, til at foretage eller tillade:

a) midlertidig eller varig, hel eller delvis reproduktion af databasen på en hvilken som helst måde og i en hvilken som helst form

b) oversættelse, bearbejdelse, sammenstilling og enhver anden ændring af databasen

c) reproduktion af resultaterne af de under litra a) eller b) nævnte handlinger

d) enhver form for offentlig spredning, herunder udlejning af databasen eller kopier deraf. Første gang en kopi af en database sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse, udtømmes rettighedshaverens ret til at sprede den pågældende kopi inden for Fællesskabet, med undtagelse af retten til at udøve kontrol med yderligere udlejning af databasen eller en kopi deraf

e) videregivelse, fremvisning eller benyttelse af databasen i relation til offentligheden.

Artikel 6

Undtagelser fra de i artikel 5 nævnte enerettigheder:
Ophavsret til udvælgelsen eller sammenstillingen

1. Den lovlige bruger af en database kan udføre enhver af de i artikel 5 nævnte handlinger, som er nødvendige for at bruge databasen på den måde, der er fastsat ved aftale med rettighedshaveren.

2. Er der ikke indgået nogen aftale mellem rettighedshaveren og brugeren af en database med hensyn til brugen heraf, kræver de i artikel 5 nævnte handlinger ikke tilladelse fra rettighedshaveren, når de er nødvendige for, at den, der retmæssigt har erhvervet databasen, kan få adgang til databasens indhold og gøre brug heraf.

3. De i stk. 1 og 2 nævnte undtagelser vedrører de elementer, der er angivet i artikel 5, og berører ikke eventuelle rettigheder til de værker eller det materiale, der er indlagt i databasen.

Artikel 7

Indskrænkninger i ophavsretten til indholdet af en database

1. Medlemsstaterne skal anvende samme indskrænkninger i ophavsretten eller andre rettigheder til indholdet af en database som dem, der i henhold til vedkommende medlemsstats lovgivning gælder for selve de værker eller det materiale, der er indeholdt i databasen, med hensyn til korte citater eller illustrationer med henblik på undervisning, forudsat at sådan brug sker i overensstemmelse med god skik.

2. Dersom en medlemsstats lovgivning eller en med rettighedshaveren indgået aftale giver brugeren af en database tilladelse til at udføre handlinger, der er tilladt som indskrænkning i en eventuel eneret til databasens indhold, skal udførelsen af sådanne handlinger ikke anses som en krænkelse af den ved artikel 5 hjemlede ophavsret til selve databasen.

Artikel 8

Handlinger udført i relation til indholdet af en database — uhjemlet udtræk af indholdet

1. Uanset den i artikel 2, stk. 5, hjemlede ret til at forbyde uautoriseret udtræk og genbrug af indholdet af en database skal der — dersom de værker eller det materiale, der er indeholdt i en database, der er gjort tilgængelig for offentligheden, ikke selvstændigt kan frembringes, indsamles eller tilvejebringes fra nogen anden kilde — tildeles licens på rimelige og ikke-diskriminerende vilkår på retten til at udtrække og genbruge — det være sig i sin helhed eller væsentlige dele heraf — værker eller materiale fra databasen til kommercielle formål.

2. Retten til at udtrække og genbruge indholdet af en database skal også tillades ved licens meddelt på rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, hvis databasen er gjort offentligt tilgængelig af et offentligt organ, der enten er

oprettet med henblik på at indsamle og offentliggøre information i henhold til lovgivning, eller som har en generel forpligtelse til at gøre dette.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på voldgiftsafgørelse af tvister mellem parterne vedrørende sådanne licenser.

4. En lovlig bruger af en database kan uden tilladelse fra databasefrembringeren udtrække og genbruge uvæsentlige dele af værker eller materiale fra databasen til kommercielt formål, forudsat at kilden angives.

5. En lovlig bruger af en database kan uden tilladelse fra databasefrembringeren og uden angivelse af kilden udtrække og genbruge uvæsentlige dele af værker eller materiale fra databasen, når det alene sker til personlige og private formål.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder kun anvendelse i det omfang, at sådant udtræk og genbrug ikke kommer i konflikt med andre tidligere rettigheder eller forpligtelser, herunder medlemsstaternes eller Fællesskabets lovgivninger eller internationale forpligtelser vedrørende f.eks. beskyttelse af personoplysninger, privatlivets fred, sikkerhed og fortrolighed.

Artikel 9

Beskyttelsens varighed

1. Varigheden af den ophavsretlige beskyttelse af databaser skal være den samme som den, der er fastsat for litterære værker, uden at dette foregriber en fremtidig harmonisering på fællesskabsniveau af ophavsrettens og dermed beslægtede rettigheders varighed.

2. Uvæsentlige ændringer i udvalget eller sammenstillingen af en databases indhold forlænger ikke den oprindelige ophavsretlige beskyttelsestid for databasen.

3. Retten til at forhindre uhjemlet udtræk gælder med virkning fra tidspunktet for databasens frembringelse og udløber efter en periode på ti år fra den dato, hvor databasens indhold første gang gøres lovligt tilgængelig for offentligheden. Den i dette stykke fastsatte beskyttelsesperiode anses for at begynde den 1. januar i det år, der følger efter den dato, hvor databasens indhold første gang blev gjort tilgængeligt.

4. Uvæsentlige ændringer i en databases indhold medfører ikke en forlængelse af den oprindelige beskyttelsesperiode på grundlag af retten til at forhindre uhjemlet udtræk.

*Artikel 10***Retsmidler**

Medlemsstaterne sikrer fornødne retsmidler i tilfælde af krænkelse af de i dette direktiv hjemlede rettigheder.

Artikel 11

Den beskyttelsesberettigede personkreds for så vidt angår retten til at forhindre uhjemlet udtræk fra en database

1. Den i henhold til dette direktiv gældende beskyttelse af en databases indhold mod uhjemlet udtræk eller genbrug gælder for databaser frembragt af personer, der er statsborgere i medlemsstaterne eller har sædvanlig bopæl i Fællesskabet.

2. Er databaser frembragt som angivet i artikel 3, stk. 4, finder artikel 11, stk. 1, tillige anvendelse på selskaber og firmaer, der er oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, og som har deres registrerede hjemsted, hovedkontor eller primære forretningssted inden for Fællesskabet. Dersom et selskab eller et firma, der er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, kun har registreret hjemsted inden for Fællesskabet, skal det udøve virksomhed, der har reel og varig forbindelse med en af medlemsstaternes økonomi.

3. Rådet indgår på forslag af Kommissionen aftaler om udvidelse af retten til at forhindre uhjemlet udtræk til at omfatte databaser, der er frembragt i tredjelande, og som falder uden for bestemmelserne i stk. 1 og 2. Varigheden af den beskyttelse, der udstrækkes til databaser på grundlag af denne procedure, må ikke overstige den i artikel 9, stk. 3, fastsatte beskyttelsestid.

*Artikel 12***Fortsat anvendelse af andre retsforskrifter**

1. Bestemmelserne i nærværende direktiv berører ikke en eventuel ophavsret eller anden rettighed til værker eller materiale indlagt i en database og ej heller andre retsforskrifter vedrørende f.eks. patentret, varemærkeret, mønsterret, illoyal konkurrence, forretningshemmeligheder, fortrolighed, databeskyttelse og privatlivets fred, eller den for selve databasen eller dens indhold gældende aftaleret.

2. Beskyttelsen i henhold til nærværende direktiv finder også anvendelse på databaser, der er frembragt før datoen for direktivets offentliggørelse, uden dog at berøre eventuelle aftaler eller rettigheder, der måtte være indgået eller erhvervet før denne dato.

*Artikel 13***Afsluttende bestemmelser**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1993.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål

(92/C 156/04)

KOM(92) 192 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 18. maj 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Alle medlemsstaterne har ratificeret den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål; Fællesskabet har også godkendt konventionen ved afgørelse 78/923/EØF ⁽¹⁾ og har deponeret godkendelsesinstrumentet;

Fællesskabet skal som kontraherende part i den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, gennemføre anbefalinger fra det stående udvalg, der er nedsat ved konventionen; det bør fastsættes, at de dele af anbefalingerne, der er bindende, skal vedtages ved en kommissionsprocedure i samarbejde med medlemsstaterne;

Europa-Parlamentet anmodede ved beslutning af 20. februar 1987 om politikken vedrørende dyrs velfærd ⁽²⁾ Kommissionen om at fremsætte forslag til fællesskabsbestemmelser om husdyrhold i almindelighed;

dyr er anført på listen over varer i Traktatens bilag II;

husdyrhold udgør en integrerende del af landbrugets aktiviteter; det er en indkomstkilde for en del af landbrugsbefolkningen;

det fælles marked for dyr og animalske produkter fungerer ikke optimalt på grund af forskelle, som kan forordre konkurrencevilkårene;

der bør derfor fastsættes fælles mindstekrav med hensyn til beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, for at sikre en rationel produktionsudvikling og fremme gennemførelsen af det indre marked for dyr og animalske produkter; der må tages hensyn til dyrevelfærdsbestemmelser, som allerede er fastsat i fællesskabsreglerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Ved dette direktiv fastsættes der mindstekrav med hensyn til beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål.

2. Andetsteds fastsatte fællesskabsbestemmelser om beskyttelse af visse dyr berøres ikke af anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. *dyr*: dyr, der opdrættes eller holdes til produktion af fødevarer, uld, skind eller pelsværk eller til andre landbrugsformål, herunder dyr, der er resultatet af genetiske modifikationer eller nye genetiske kombinationer

2. *ejer eller bruger*: fysisk eller juridisk person, der ejer dyrene, eller som er ansvarlig for at opdrætte dem mod eller uden vederlag

⁽¹⁾ EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 76 af 23. 3. 1987, s. 185.

3. *intensivt produktionssystem*: driftsform, hvor dyrenes antal, belægningsgraden eller de forhold, dyrene holdes under, eller produktionstrinnet kræver, at de hyppigt bliver tilset af mennesker.

KAPITEL II

Dyrs velfærd

Artikel 3

Medlemsstaterne drager omsorg for, at dyr ikke udsættes for unødigt smerte, lidelse eller kvaler.

Artikel 4

Medlemsstaterne påser:

1. at ejeren eller brugeren af dyr er ansvarlig for og træffer rimelige foranstaltninger til at sørge for deres velfærd
2. at dyrene passes af et tilstrækkeligt antal medhjælpere, der har det fornødne teoretiske og praktiske kendskab til dyrene og det anvendte produktionssystem.

Artikel 5

Medlemsstaterne påser, at dyr opstaldes, fodres, vandes og passes på en måde, som — under hensyntagen til deres udviklingstrin, tilpasning og domestikation — er passende for deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Artikel 6

Medlemsstaterne påser, at der ikke gennemføres naturlig eller kunstig avl eller anvendes avlsmetoder, som forvolder eller kan forvolde dyrene lidelse eller beskadigelse; der må ikke holdes dyr til landbrugsformål, medmindre det ud fra dyrets genotype eller fænotype med rimelighed kan forventes, at det kan ske uden at skade dets sundhed eller velfærd.

Artikel 7

Medlemsstaterne påser:

1. at dyrenes bevægelsesfrihed — under hensyntagen til deres art og i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer — ikke begrænses på en måde, der medfører unødigt lidelse eller skade på dyret

2. at dyr, der til stadighed eller regelmæssigt holdes bundet eller indespærret, gives så megen plads, som er passende for deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Artikel 8

Medlemsstaterne påser — under hensyntagen til dyrenes art og udvikling, tilpasning og domestikation — at forhold såsom belysning, temperatur, fugtighed, luftcirkulation, ventilation og andre miljømæssige forhold som f.eks. koncentration af gasarter eller støjniveauet på det sted, hvor dyrene holdes, er passende for deres adfærdsmæssige og fysiologiske behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Artikel 9

Medlemsstaterne påser, at intet dyr gives foder eller drikke på en måde, der kan påføre det unødigt lidelse eller skade, og foder og drikke må ej heller indholde stoffer, der kan forårsage unødigt lidelse eller skade.

Bortset fra stoffer, som gives i behandlingsmæssigt eller forebyggende øjemed, må dyr ikke indgives andre stoffer, medmindre videnskabelige undersøgelser af dyrevelfærd eller erfaringen har vist, at stoffet ikke skader dyrets sundhed eller velfærd.

Artikel 10

Medlemsstaterne påser, at dyrs tilstand, sundhed og velfærd undersøges omhyggeligt med sådanne mellemrum, at unødige lidelser undgås; dyr, der holdes i intensive produktionssystemer, skal tilses mindst en gang om dagen.

Artikel 11

Medlemsstaterne påser, at aflivning af dyr på bedriften foregår professionelt og under alle omstændigheder på en sådan måde, at hverken det dyr, som skal aflives, eller andre dyr påføres unødigt smerte eller lidelse.

Artikel 12

Medlemsstaterne påser, at det tekniske udstyr, der anvendes i intensive produktionssystemer, efterses grundigt mindst en gang om dagen, og eventuelle konstaterede fejl udbedres snarest muligt. Såfremt en fejl ikke kan udbedres med det samme, skal der straks træffes alle midlertidige foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte dyrenes velfærd.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Gennemførelsesbestemmelser til anbefalinger af bindende karakter fra det stående udvalg, som er nedsat ved den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, og eventuelle gennemførelsesbestemmelser til dette direktiv vedtages efter proceduren i artikel 17.

Artikel 14

Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed fører kontrol, således at det sikres, at dette direktiv overholdes.

Kontrollen, som kan føres samtidig med kontrol i anden forbindelse, skal omfatte et statistisk repræsentativt udsnit af produktionssystemerne i hver medlemsstat hvert år.

Artikel 15

Kommissionens veterinærsagkyndige kan, i det omfang det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af dette direktiv, foretage kontrol på stedet i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af kontrollen.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder de sagkyndige al den bistand, der er nødvendig for gennemførelsen af deres opgave.

Artikel 16

Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 68/361/EØF ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »komitéen«

Artikel 17

Når der henvises til proceduren i denne artikel, gælder følgende bestemmelser:

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden fastsætter under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til komitéens udtalelse. Den underretter komitéen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelse.

Artikel 18

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at straffe overtrædelser af dette direktiv.

Artikel 19

Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

Forslag til Rådets direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg

(92/C 156/05)

KOM(92) 11 endelig udg. — SYN 411

(Forelagt af Kommissionen den 21. maj 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på den gradvise oprettelse af det indre marked i løbet af den periode, der udløber den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;
2. fjernsalg på tværs af grænserne kan være et af de vigtigste konkrete resultater for forbrugerne af oprettelsen af det indre marked, som det bl.a. fastslås i Kommissionens meddelelse »På vej mod et enhedsmarked inden for distribution«⁽¹⁾;
3. udviklingen af nye teknologier medfører en mange-dobling af de midler, forbrugerne råder over til at gøre sig bekendt med de kommercielle tilbud overalt i Fællesskabet og til at afgive deres bestillinger; der bør indføres et minimum af fælles regler, før den enkelte medlemsstat indfører egne forskellige eller afvigende bestemmelser om forbrugerbeskyttelse med de negative konsekvenser dette ville få for konkurrencesituationen virksomhederne imellem på det indre marked;
4. i punkt 18 og 19 i bilaget til Rådets resolution af 14. april 1975 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og -oplysning⁽²⁾ nævnes nød-

vendigheden af at beskytte købere af varer eller tjenesteydelser mod krav om betaling for ikke-bestilte varer og aggressive salgsmetoder;

5. i Kommissionens meddelelse til Rådet med titlen »Fremstød på det forbrugerpolitiske område«, der blev godkendt ved Rådets resolution af 23. juni 1986⁽³⁾, bebudes det i punkt 33, at Kommissionen vil forelægge forslag, for så vidt angår anvendelse af nye informationsteknologier, der gør det muligt at transmittere bestillinger fra forbrugerens hjem til leverandøren;
6. i Rådets resolution af 9. november 1989 om de fremtidige prioriteter for en intensiveret forbrugerbeskyttelsespolitik⁽⁴⁾ opfordres Kommissionen til især at sætte ind på de områder, der nævnes i bilaget; i dette bilag nævnes »Ny teknologi, der muliggør fjernsalg«; Kommissionen har fulgt denne resolution op med vedtagelsen af en »Treårig handlingsplan for forbrugerpolitik i EF (1990-1992)«; ifølge denne plan skal der vedtages et direktiv vedrørende dette område⁽⁵⁾;
7. aftaler vedrørende fjernsalg er karakteriseret ved anvendelsen af en eller flere teknikker til fjernkommunikation; den fortsatte udvikling af disse teknikker gør det umuligt at udarbejde en udtømmende fortegnelse; det er følgelig nødvendigt at fastsætte de principper, der skal gælde selv for nye teknologier på dette område, som endnu kun anvendes i begrænset omfang; forskellen mellem reklame og kommercielt tilbud bør fastlægges klart; der er tale om et kommercielt tilbud, så snart forbrugeren råder over alle de elementer, der er nødvendige for at kunne indgå en aftale;
8. de principper, der blev fastsat ved artikel 8 og 10 i Den Europæiske Konvention om Beskyttelse af Menneskerettighederne og af De Grundlæggende Frihedsrettigheder af 4. november 1950, bør tages i betragtning; alle spørgsmål vedrørende indsamling, oplagring og behandling af personlige data henhører

⁽¹⁾ KOM(91) 41 af 11. 3. 1991.⁽²⁾ EFT nr. C 92 af 25. 4. 1975, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. C 167 af 5. 7. 1986, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. C 294 af 22. 11. 1989, s. 1.⁽⁵⁾ KOM(90) 98 af 3. 5. 1990.

under Rådets direktiv .../.../EØF og .../.../EØF [vedrørende beskyttelse af personer med hensyn til behandling af data af personlig karakter og med hensyn til privatlivet]; forbrugers ret til at forblive uforstyrret bør anerkendes, og der bør derfor fastsættes visse begrænsninger i anvendelsen af forskellige kommunikationsteknikker, der navnlig er en følge af de to ovenfor nævnte direktiver;

9. forbrugeren modtager kommercielle tilbud via mangfoldige kommunikationsteknikker; det bør tydeligt fremgå, at disse tilbud er af kommerciel karakter; den meddelte information bør desuden være i overensstemmelse med de øvrige relevante fællesskabsbestemmelser, herunder især Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame ⁽¹⁾;
10. anvendelsen af disse teknologier bør ikke medføre en begrænsning af den information, der gives forbrugeren; der bør derfor fastsættes bestemmelser om, hvilke informationer der obligatorisk skal meddeles forbrugeren, uanset hvilken kommunikationsteknik der anvendes;
11. en salgsfremmende teknik, der består i at fremsende et produkt til forbrugeren, eller i at udføre en tjenesteydelse mod vederlag, uden at der foreligger en forudgående anmodning eller udtrykkelig accept fra forbrugers side, kan ikke tillades; det er ligeledes nødvendigt at fastsætte en opfyldelsesfrist, såfremt denne ikke er blevet fastsat ved bestillingens afgivelse;
12. den information, der udspreddes via visse elektroniske teknologier, har ofte en flygtig karakter, da den ikke modtages på en varig databærer; det er derfor påkrævet, at forbrugeren senest ved leveringen af varen eller ved tjenesteydelsens udførelse skriftligt modtager kontraktens indhold og samtlige informationer, der er nødvendige for at opfylde kontraktens bestemmelser korrekt;
13. forbrugeren har ikke nogen konkret mulighed for at se varen, eller få kendskab til detaljerne i tjenesteydelsen i det øjeblik, hvor tilbuddet fremsættes; forbrugeren bør derfor have mulighed for at hæve kontrakten efter modtagelsen af varen eller af tjenesteydelsen; forbrugers omkostninger bør begrænses til at omfatte udgifterne ved tilbagesendelsen, såfremt han gør brug af denne ret, da den i modsat fald kun ville være af rent formel karakter; af hensyn til harmoniseringsbestrebelsene især med

hensyn til den metode, der skal anvendes ved beregningen af tidsfristen, vil Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted senere blive ændret ⁽²⁾;

14. bestemmelserne i dette direktiv kan ikke indskrænke den fri bevægelighed for tv-radiospredningsvirksomhed, som sikret ved EØF-Traktatens artikel 59 og 60, stk. 3, og bør i øvrigt ikke berøre anvendelsen af Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ⁽³⁾;
15. manglende overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv kan påføre både forbrugere og konkurrerende virksomheder skade; der bør derfor fastsættes bestemmelser, der gør det muligt for disse parter organisationer i givet fald at overvåge anvendelsen af disse bestemmelser ved grænseoverskridende transaktioner; i det omfang lovgivningen i de pågældende medlemsstater tillader dette, kunne disse organisationer også gribe ind i den medlemsstat, hvor leverandøren har sit hjemsted —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at tilnærme medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om aftaler vedrørende fjernsalg indgået mellem forbrugere og leverandører, samt vedrørende opfordringer til at indgå aftale og de hertil hørende forberedende foranstaltninger.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »Aftale vedrørende fjernsalg« — enhver aftale vedrørende en vare eller en tjenesteydelse indgået efter at leverandøren har fremsat et kommercielt tilbud
- uden at leverandøren og forbrugeren samtidigt er fysisk til stede, og

⁽¹⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

- med anvendelse af distancekommunikation til fremsendelse af opfordringen til at indgå aftale og afgive bestilling.

Dette begreb omfatter ikke særskilte aftaler, bestillinger, overenskomster eller gennemførelsesforanstaltninger, der udføres som led i en samlet kontrakt, herunder kontrakter med successiv gennemførelse.

- »Forbruger« — enhver fysisk person, som udfører transaktioner, der er omfattet af dette direktiv, og som for hans vedkommende ikke kan betragtes som erhvervsmæssige.
- »Leverandør« — enhver fysisk eller juridisk person, der som led i sin kommercielle eller erhvervsmæssige aktivitet aftaler den pågældende transaktion, samt enhver person, som handler på en leverandørs vegne eller for en leverandørs regning.
- »Fjernkommunikationsteknik« — enhver teknik, der gør det muligt at udveksle information, der er nødvendig for at udarbejde og indgå aftaler mellem forbruger og leverandør, uden at dette kræver, at leverandør og forbruger samtidig er fysisk til stede; en ikke udtømmende fortegnelse over de teknikker, som er omfattet af dette direktiv, er anført i bilag nr. 1.
- »Formidler af kommunikationsteknik« — enhver fysisk eller juridisk, offentlig eller privat person, der stiller forskellige former for fjernkommunikationsteknik til rådighed for leverandører og/eller forbrugere.
- »Opfordring til at indgå aftale« — enhver meddelelse via fjernkommunikation, som omfatter alle de elementer, der er nødvendige, for at modtageren umiddelbart kan indgå en kontraktmæssig forpligtelse; dette begreb omfatter ikke almindelig reklame.
- »Bestilling« — forbrugerens tilsagn om at indgå en kontraktmæssig forpligtelse.

Artikel 3

Undtagelser

Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- vareautomater
- automatiserede forretningslokaler
- varer fremstillet efter mål

- tjenesteydelser, der omfatter reservation (en fortegnelse over de pågældende tjenesteydelser er anført i bilag II).

- kontrakter om levering af:

- levnedsmidler eller drikkevarer eller andre husholdningsvarer til almindeligt løbende forbrug;
- tjenesteydelser i forbindelse med almindeligt løbende forbrug.

Artikel 4

Begrænsninger i anvendelsen af visse fjernkommunikationsteknikker

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anvendelsen af fjernkommunikationsteknikker til at fremsende kommercielle tilbud til forbrugeren finder sted uden at krænke dennes privatliv, bl.a. i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets direktiv .../.../EØF [om beskyttelse af personoplysninger og kommunikationshemmeligheden i forbindelse med offentlige digitale telenet].

Artikel 5

Præsentation

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige, for at enhver opfordring til at indgå aftale udformes og praktiseres, således at den er i overensstemmelse med principperne om redelige kommercielle transaktioner, og principperne om beskyttelse af mindreårige.
2. Den kommercielle karakter skal fremgå klart af enhver opfordring til at indgå aftale.
3. Såfremt dette ikke fremgår klart, skal forbrugeren i givet fald oplyses om, at anvendelsen af en fjernkommunikationsteknik til transmission af bestillingen eller udførelsen af tjenesteydelsen sker mod vederlag.

Artikel 6

Indhold af opfordringer til at indgå aftale

I forbindelse med opfordringer til at indgå aftale skal forbrugeren ved hjælp af ethvert middel, der er tilpasset den anvendte kommunikationsteknik, modtage klar og entydig oplysning om især følgende forhold:

- leverandørens identitet
- varens eller tjenesteydelsens vigtigste karakteristika

- pris, mængde og transportomkostninger, såfremt disse ikke er inkluderet
- betalingsform, leverings- eller gennemførelsesvilkår
- opfordringens gyldighedsperiode

Artikel 7

Opfordring via fjernsyn til at indgå aftale

I tilfælde af opfordring via fjernsyn til at indgå aftale skal

- præsentationen, jf. artikel 5, udelukkende overholde bestemmelserne vedrørende beskyttelse af mindreårige i artikel 22 i direktiv 89/552/EØF
- leverandøren skriftligt fremsende de oplysninger, der er fastsat i artikel 6, senest på det tidspunkt, hvor der optages direkte kontakt mellem leverandør og forbruger.

Artikel 8

Leverancer uden forudgående bestilling

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at varer eller tjenesteydelser ikke leveres til en forbruger med opfordring til at erhverve disse mod betaling, eller i modsat fald til at returnere disse selv uden omkostninger, uden at der foreligger en forudgående bestilling fra forbrugerens side.
2. Såfremt en sådan forsendelse har fundet sted, giver disse foranstaltninger forbrugerens ret til mindst at disponere over varen eller tjenesteydelsen efter eget for godt-befindende, medmindre der er tale om en indlysende fejl, hvor forbrugerens i så fald opbevarer produktet i en rimelig periode, og hvor produktet står til leverandørens rådighed, såfremt dets beskaffenhed gør dette muligt.
3. Manglende svar gælder ikke som accept.
4. Fremsendelse af vareprøver eller reklamegaver er ikke omfattet af denne artikel, såfremt det tydeligt fremgår, at disse produkter er fuldstændig gratis, og at de ikke indebærer nogen form for forpligtelse for forbrugerens.

Artikel 9

Opfyldelse

Såfremt der ikke i tilbuddet er anført nogen opfyldelsesfrist, skal bestillingen opfyldes senest 30 dage efter leverandørens modtagelse af denne.

Artikel 10

Oplysninger om aftalens indhold

1. Senest i forbindelse med opfyldelsen skal forbrugeren skriftligt og på det sprog, der blev anvendt i opfordringen til at indgå aftale, modtage mindst oplysninger om:
 - leverandørens identitet samt adressen på et af hans forretningssteder
 - de vigtigste karakteristika ved varen eller tjenesteydelsen
 - pris og mængde
 - betalingsvilkår, herunder kredit- eller ratebetalingsbetingelser
 - retten til at hæve aftalen i henhold til artikel 11
 - de nærmere bestemmelser for udøvelsen af denne ret.

Såfremt der er tale om indgåelse af en aftale af ubestemt varighed, især når der er tale om successive opfyldelsesforanstaltninger, oplysning om de betingelser, der gælder for aftalens ophævelse.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på tjenesteydelser, der udføres direkte via telematik, dvs. sådanne tjenesteydelser, hvor opfyldelsesforanstaltningerne i sig selv består i anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, når disse tjenesteydelser leveres samlet på en gang. Formidleren af kommunikationsteknikken er ikke desto mindre forpligtet til, såfremt forbrugeren anmoder herom, at meddele ham de fornødne oplysninger med henblik på identifikation af leverandøren.

Artikel 11

Ophævelse af aftalen

1. Ved enhver aftale vedrørende fjernsalg råder forbrugeren over en frist på mindst syv dage regnet fra modtagelsen af varen eller tjenesteydelsen til at hæve aftalen, uden at dette medfører erstatningskrav. De eneste omkostninger, der påhviler forbrugeren, er i givet fald de direkte omkostninger i forbindelse med tilbagesendelsen.

For tjenesteydelser løber fristen fra tidspunktet for forbrugers modtagelse af de dokumenter, hvori leverandørens udtrykkelige accept kommer til udtryk.

2. Forbrugeren skal kunne fremlægge bevis for tilbagesendelsen.
3. For det tilfælde, at erhvervelsen af en vare eller en tjenesteydelse sker ved hjælp af en kreditaftale,

bestemmer medlemsstaterne, at den kreditaftale, der er indgået med leverandøren, annulleres i tilfælde af anvendelse af ophævelsesretten; såfremt kreditten ikke ydes direkte af leverandøren, gælder bestemmelserne i artikel 11 i Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽¹⁾ vedrørende forbrugerkredit.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på:

- tjenesteydelser, hvor en væsentlig del af udførelsen er, eller burde være påbegyndt inden udløbet af fristen på syv dage,
 - transaktioner vedrørende værdipapirer og andre varer eller tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af kurs-svingninger på finansmarkedet, som leverandøren ikke har indflydelse på,
 - aftaler indgået i form af et officielt bekræftet dokument,
- og, medmindre andet er fastsat, heller ikke på:
- varer, der er umiddelbart reproducerbare,
 - artikler til personlig hygiejne,
 - varer, der på grund af deres beskaffenhed ikke kan tilbagesendes.

Artikel 12

Betaling med kort

Enhver indsigelse fra indehaveren af et betalingskort med hensyn til gyldigheden af en transaktion, hvor kortets nummer er blevet oplyst, uden at betalingsmidlet selv er blevet forelagt eller identificeret elektronisk, medfører annullering af transaktionen. Leverandørens konto debiteres for beløbet og indehaverens konto krediteres på nu snarest muligt, uden at spørgsmålet om erstatning og renter i tilfælde af misbrug af adgangen til indsigelse foregribes herved.

Artikel 13

Søgsmaal eller administrativ rekurs

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der findes passende og effektive midler til at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv både i forbrugernes og i de konkurrerende virksomheders interesse.
2. Med henblik herpå bestemmer medlemsstaterne bl.a., at de erhvervsorganisationer og forbrugerorganisationer, der i henhold til deres nationale lovgivning kan godtgøre en retlig interesse i sagen, er beføjede til, såfremt den medlemsstat, hvor tvisten opstod, tillader

dette, at anlægge sag og/eller indgive klage til et kompetent administrativt organ.

3. Medlemsstaterne tillægger om nødvendigt domstolene og/eller de administrative organer beføjelser, der bemyndiger dem til i tilfælde af tvist at kræve, at leverandøren tilvejebringer de nødvendige beviser, bl.a. med hensyn til indholdet af opfordringen til at indgå aftale, forudgående anmodning, forbrugerens samtykke og overholdelse af de fastsatte frister.

4. Nærværende direktiv udelukker ikke selvstændige organers frivillige kontrol med overholdelsen af direktivets bestemmelser, eller at de organisationer, der er nævnt i stk. 2, kan indbringe sagen for sådanne organer, såfremt der foruden de i denne artikel omhandlede retslige eller administrative procedurer foreligger de fornødne procedurer i forbindelse med disse organer.

Artikel 14

Bestemmelsernes præceptive karakter

Forbrugeren kan ikke give afkald på de rettigheder, som tilkommer ham i henhold til dette direktiv.

Artikel 15

Fællesskabsbestemmelser

Bestemmelserne i dette direktiv er på ingen måde til hinder for anvendelsen af særlige bestemmelser på visse teknikker eller visse varer eller tjenesteydelser, der henhører under andre fællesskabsbestemmelser.

Artikel 16

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv senest den 31. december 1994.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen være ledsaget af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 12. 2. 1987, s. 48.

BILAG I

Eksempler på teknik til distancekommunikation, der omhandles i dette direktiv:

- uadresserede tryksager
- adresserede tryksager
- standardskrivelser
- reklamer i tidsskrifter med bestillingsseddel
- kataloger
- menneskelig betjent telefon
- automatisk telefon (opkaldsautomat, audiotekster)
- radio
- visiofon (telefon med billede)
- videotekst (mikrocomputer, fjernsynsskærm) med tastatur eller sensorskærm
- elektronisk post
- telefax
- fjernsyn (telekøb, telesalg).

BILAG II

Tjenesteydelser med reservation som defineret i artikel 3:

- Transport
 - Logi
 - Restaurantbesøg
 - Teaterbesøg og lignende.
-

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Resultater af licitationer (Fællesskabets fødevarehjælp)

(92/C 156/06)

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af Fællesskabets fødevarehjælp

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 204 af 25. juli 1987, side 1)

16 juni 1992

Forordning (EØF) nr./Afgørelse af	Aktion nr.	Parti	Modtager	Produkt	Mængde (tons)	Leve-rings-trin	Antal byden-de	Tilslagsmodtager	Licitations-pris (ECU/ton)
2. 6. 1992	548/92 549-550/92	A B	VFP/Jordan VFP/Tunesien	DUR DUR	2 685 11 000	EMB EMB	7 7	n.a. (1) n.a. (1)	— —
9. 6. 1992	1201/91 1202/91 1213/91	A B C	IFRC/Etiopien IFRC/Etiopien IFRC/Etiopien	BLT BLT BLT	1 090 1 500 3 000	DEB DEB DEB	7 7 7	Cie André — Paris (F) Cie André — Paris (F) Cie André — Paris (F)	140,90 140,90 140,90
9. 6. 1992	1212/91	A	IFRC/Honduras	FMAI	50	DEB	4	Agroeuropa — Vercelli (I)	327,00
3. 6. 1992	522/92	A	IRKK/Somalia	HCOLZ	1 000	DEB	5	A.O.H. — Utrecht (NL)	678,05
9. 6. 1992	1214/91 1188/91 1189/91 1192/91 1193/91 1195/91 1227/91	A B C D E F G	VFP/Kenya IFRC/Guyana IFRC/Haiti IFRC/Etiopien IFRC/Etiopien IFRC/Sudan IFRC/Sudan	HCOLZ HCOLZ HCOLZ HCOLZ HCOLZ HCOLZ HCOLZ	130 50 100 750 75 600 565	EMB DEST DEST DEB DEB DEB DEB	4 2 3 3 4 4 4	A.O.H. — Utrecht (NL) n.a. (1) n.a. (1) A. C. Toepfer — Hamburg (D) A. C. Toepfer — Hamburg (D) Agripole — Paris (F) A. C. Toepfer — Hamburg (D)	602,30 — — 633,69 633,69 686,00 681,69

n.a.: Levering ikke tildelt.

(1) Anden licitation: 23. 6. 1992.

BLT: Blød hvede
FBLT: Mel af blød hvede
CBL: Sleben langkornet ris
CBM: Sleben middeldkornet ris
CBR: Sleben rundkornet ris
BRI: Brudris
FHAF: Havre i flager
SU: Sukker
ME: Blandsæd af hvede og rug
SOR: Sorghum
DUR: Hård hvede
GDUR: Gryn af hård hvede

MAI: Majs
FMAI: Mel af majs
GMAI: Gryn af majs
SMAI: Fine gryn af majs
LENP: Mælkepulver
LEP: Skummetmælkspulver
LEPV: Vitaminiseret skummetmælkspulver
CT: Tomatkoncentrat
B: Smør
BO: Buttermilk
HOLI: Olivenolie
HCOLZ: Raffineret rapsolie

HPALM: Delvis raffineret palmeolie
HTOUR: Raffineret solsikkeolie
CB: Corned beef
RSC: Korender
BABYF: Babyfood
PA: Pastaprodukter
FEQ: Hestebønner (Vicia faba equina)
FMA: Valsebønner (Vicia faba major)
SAR: Sardiner
DEB: Leveret frit lossehavn — losset
DEN: Leveret frit lossehavn — ulosset
EMB: Leveret frit afskibningshavn
DEST: Leveret frit bestemmelsessted

